یک کارشناس مامایی: شیرخشک باعث ایجاد آلرژی در نوزاد می‌شود

یک کارشناس مامایی درباره فواید تغذیه نوزاد با شیر مادر گفت: شیر مادر تمام نیازهای غذایی شیرخوار را برای سلامت و رشد مطلوب تامین می‌کند. فریبا اسدی در گفت وگو با ایسنا، افزود: احتمال ابتلا به عفونتها به ویژه عفونت‌های گوارشی و تنفسی شیرخوارانی که از شیر مادر تغذیه می‌کنند کمتر از سایر شیرخواران است. وی ادامه داد: در صورت بروز بیماری، شدت و احتمال مرگ و میر در این شیرخواران کمتر است.اسدی اضافه کرد: کاهش انواع آلرژی، آسم، خرابی دندان، بالا بودن درجه هوشی این شیرخواران و بالا بودن رابطه عاطفی بین مادر و شیرخوار از جمله مزایای تغذیه با شیرمادر است. وی بیان کرد: این شیرخواران در دوران بلوغ و سالهای بعدی زندگی از امنیت روانی بیشتری برخوردار هستند. اسدی اظهار کرد: شیرخوارانی که از شیر مادر تغذیه می‌کنند در دوران بزرگسالی کمتر به عوارض قلبی، عروقی، مفصلی و بیماری قندی مبتلا می‌شوند. وی درباره تفاوت شیرمادر با شیرخشک گفت: شیرخشک باعث ایجاد آلرژی یا تشدید آن، تاثیرگذار بر اقتصادی خانواده، خرابی دندان، ایجاد مشکلات قندی و اسهال می‌شود. این کارشناس مامائی درباره تشخیص کافی بودن شیرمادر برای نوزاد بیان کرد: نوزادانی که به دنیا می‌آیند کارت واکسن برای آنها صادر می‌شود که این کارت دارای منحنی رشد است که این موضوع را نشان می‌دهد. وی ادامه داد: رشد مناسب نوزاد از نظر وزن، خواب آرام، کار کردن شکم و ادرار حداقل شش بار در روز نشان دهنده کامل بودن شیر مادر است. در شش ماهه اول تولد تغذیه نوزاد با شیرمادر ضروری است و بعد از آن تغذیه کمکی باید داشته باشد. وی تصریح کرد: تغذیه نوزاد در سال اول زندگی شیرخوار است و در سال دوم شیرمادر تا یک سوم نیاز اساسی شیرخوار را تامین می‌کند. وی عنوان کرد: شیر مادر بعد از یک سالگی موادی را که ممکن است در غذاهایی که کودک از سفره خانواده به دست می‌آورد کم باشد را هم تامین می‌کند. بنابراین شیرمادر به عنوان یک غذای لازم برای رشد کودک و همچنین پیشگیری از بیماریها در سال دوم باید ادامه پیدا کند.

تزریق فاکتور ۸ و ۹ روزه را باطل نمی‌کند

یک متخصص بیماریهای خونریزی دهنده گفت: اگر مبتلایان به هموفیلی هنگام روزه‌داری دچار خونریزی‌های غیرگوارشی شدند باید بلافاصله فاکتور ۸، ۹ تزریق کنند و تزریق فاکتور روزه آنان را باطل نمی‌کند. دکتر محمدرضا منقچی درگفت‌وگو با ایسنا، افزود: اگر خونریزی مبتلایان به هموفیلی پس از تزریق فاکتور ۸ یا ۹ قطع شد آنان می‌توانند روزه‌داری را ادامه دهند. وی تاکید کرد: مبتلایان به هموفیلی که دچار خونریزی‌های دستگاه گوارش هستند نمی‌توانند روزه بگیرند. علاوه بر آن اگر خونریزی بیماران مبتلا به خونریزی غیرگوارشی بر اثر روزه‌داری تشدید شود، آنان مجاز به روزه‌داری نیستند. این متخصص بیماریهای خونریزی دهنده در ادامه گفت: بیماران هموفیلی که تحت درمانهای پیشگیرانه نیستند ممکن است خودبخود دچار خونریزی مفاصل، لثه یا بینی شوند. خونریزی باعث ضعف جسمی می‌شود و اگر این ضعف با ضعف ناشی از روزه‌داری همراه شود ممکن است خونریزی را تشدید کند. وی افزود: بیماران هموفیلی که فاکتورهای انعقادی تزریق می‌کنند اگر دچار خونریزی فعال نیستند، می‌توانند روز بگیرند.منقچی در پایان به بیماران هموفیلی که مجاز به روزه‌داری هستند، توصیه کرد: که از مواد غذایی حجیم و پرچرب هنگام سحر و افطار استفاده نکنند و دو سه ساعت پس از صرف افطاری، شام بخورند.

ویژگی‌های خبرنگار موفق

■ داشتن عشق و علاقه و قریحه خبرنگاری است. بر این اساس، کسی باید وارد عرصه جذّاب و در عین حال پر مخاطره خبرنگاری شود که ضمن داشتن این استعداد ذاتی، از هنر واژه گزینی، شمّ خبری، حوصله زیاد و نگاه موشکافانه و دقیق نیز برخوردار باشد و با پرهیز از احساسات، بکوشد رویدادها را همان طور که اتفاق افتاده منتشر کند، نه آن طور که خود می خواسته اتفاق بیفتد.

■ سرعت در تصمیم گیری و انتقال سریع خبر، از ویژگی های اساسی خبرنگاری است. حساسیت کار اطلاع رسانی، نیاز مخاطبان به دانستن سریع و به موقع خبرها برای اتخاذ تصمیم درست و نیز افزایش رسانه ها و رقابت میان آن ها، بر ضرورت «سرعت» در کار خبررسانی افزوده است. کمترین تعلل در انعکاس سریع رویدادها، به کاهش اعتبار رسانه و در ادامه، مرگ رسانه و بی خاصیت شدن آن می انجامد. البته باید توجه داشت که هیچ گاه نباید سرعت انتشار را جانشین صحت و درستی خبر کرد؛ زیرا دروغ پراکنی، در نهایت به ضرر رسانه خبری خواهد بود و اعتماد مخاطبان را به رسانه کاهش خواهد داد.

به مناسبت ۱۷ مرداد روز خبرنگار

خبرنگار مجاهد بی نام و نشان

خبرنگار، آژیر خطر جامعه

۱۷ مرداد روز خبرنگار،بر تمامی خبرنگاران و اصحاب رسانه مبارکباد

«محمود صارمی»از جمله خبرنگاران پر تلاش و آزاده ای بود که از حضور در حساس ترین و خطرناک ترین میدان ها ترس به دل راه نداد و به رسالت خویش تا انتها وفادار ماند.صارمی خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی در سال ۱۳۷۷ به همراه هشت نفر از اعضای کنسولگری ایران در مزار شریف افغانستان توسط نیروهای افراطی طالبان به شهادت رسید.شورای فرهنگ عمومی ۱۷ مرداد ماه،سالروز شهادت «محمود صارمی» را به عنوان روز خبرنگار نامگذاری کرد.

هر سال در اقصی نقاط ایران اسلامی در این روز ضمن گرامیداشت یاد و خاطره این شهید عرصه اطلاع رسانی خبرنگاران و فعالان رسانه ای دیده می شوند و نامی از آنها برده می شود. ۳۶۵ روز از تقویم رو میزم را ورق می زدم ؛روز کارمند،روز کارگر،روز پدر، روز مادر ، روز زن و ..... تا در صفحه هفدهمین روز یکی از گرم‌ترین ماه های سال «۱۷ مرداد» روز خبرنگار به چشمم خورد. روزها نشانه اند، نشانه گرامیداشت، سپاس، خاطره و تبریک. پس برای همین وقتی می خواهیم درباره روز خبرنگار بنویسیم، باید با تبریک شروع کنیم .

نقش خبرنگار

در روزگاری که از آن به عنوان عصر اطلاعات و فن آوری نام می برند، قطعا نقش خبرنگار به عنوان ابزار اطلاع رسانی، نقشی حیاتی و انکار ناپذیری است. در دنیای کنونی با وجود فن آوری های ارتباطی پیشرفته و متعدد در امر دست یابی سریع به اطلاعات و منابع مختلف و با وجود درگیری هایی که به طور آشکار و پنهان در اکثر نقاط دنیا فراگیر شده، کسب اطلاعات صحیح و قابل اطمینان، تنها از راه خبرنگارانی درستکار میسر است. خبرنگاران که از مهره های اساسی این حلقه واصله به شمار می آیند، باید با قبول خطرهای فراوان،به واقعیت مسأله پی ببرند و آن را به مردمان برسانند.

در دنیای کنونی که همگان سرگرم کار خویش اند و چندان به عملکرد حاکمان و نقد و بررسی آن ها توجه ندارند، این خبرنگاران رسانه ها هستند که با تیزهوشی ودقت، نقش واسطه بین مردم و مسئولان را ایفا می کنند. آن ها،از یک طرف درد دل مردم را می شنوند و به مقامات بالا انتقال می دهند، و از سوی دیگر، پاسخ های مسئولان را به آگاهی مردم می رسانند. نقد عملکرد خوب یا بد حاکمان در رسانه ها، از دیگر وظایف خبرنگاران است که به بالندگی نظام و نیز پاسخگو بودن مسئولان یاری می رساند.

به طور کلی خبرنگار در محل وقوع رویدادها، چشم و گوش رسانه و چشم و گوش مردم است. او باید با استفاده از ویژگی های خدادادی و نیز خصوصیاتی که در دوره های آموزشی دیده، به کشف حقیقت ها بپردازد و آن را در کمترین زمان به مخاطبان خود برساند. گاه خبرنگاران تیزهوشی پیدا می شوند که با توجه به حوادث پیش آمده و نیز تجربه های گذشته، به پیش بینی حوادث آینده می پردازند و به مردم، در مورد منافع ملی، اعتقادات و نیز فرهنگ حاکم هشدارهایی می دهند. خبرنگار خوب، خبرنگاری است که از خطر کردن نهراسد و همواره به دنبال کشف حقیقت باشد.

حرفه ی خبرنگاری بی هیچ قید و شرطی جز مشاغل سخت و پر مخاطره است.خبرنگار چشم بیدار،گوش شنوا وزبان گویای مردم است.خبرنگار با مشاهده هر عمل خلاف مصالح و منافع ملی،باید آژیر خطر را به صدا در آورد و هشدار بدهد و مردم و مسئولان را نسبت به آنچه که در حال وقوع است حساس کند.او با حضور بموقع خود در صحنه های مختلف و مشاهده عینی رویدادها در جریان حقایق و واقعیت ها قرار می دهد.

> او نباید در هیچ حزب، گروه و یا جریان سیاسی عضو باشد، زیرا شان و منزلت او بالاتر از عضویت در احزاب و جریانهای سیاسی است. او باید منافع مردم را در راس قرار دهد و آن را به منافع شخصی ارجحیت دهد و در این ارتباط مصالحه نکند. باید امین و امانتدار باشد. مورد اعتماد مردم باشد

ویژگی خبرنگار موفق

ییک خبرنگار حرفه ای در انعکاس مطالب باید کاملا» بی طرفانه عمل کند و مغرضانه با کسی وارد بحث و گفتگو نشود،همچنین خبرنگاران بزرگ در گزارش های خبری هرگز تسلیم احساسات خود نمی شوند؛البته با مخاطب همدردی می کنند اما اسیر احساسات نمی شوند.

خبرنگار می بایست به واقعیت یک رویداد دست یابد و همواره گام به گام حوادث در حوزه کاری خود حرکت کند تا تحلیل های خود را به صورت کامل و رسا ارایه دهد،همچنین بداهه گویی،از مهارتهای ممتاز گفتاری یک خبرنگار بشمار می رود بدین معنی که یک خبرنگار همیشه و همه جا آماده گفتن مطالبی به صورت بداهه باشد نه اینکه برای حضور در مجلسی از قبل متنی را تدارک ببیند.

خبرنگار باید رسانه ای را که در آن کار می کند،بشناسد.از ظرفیت و کارایی آن آگاه باشد،ماهیت رسانه و توان خبر رسانی آن باید برایش روشن باشد.نگاه بی اعتنا ، بیان سرد و مصنوعی و بی تفاوتی نسبت به رسالتی که به عهده اش به عنوان نماینده افکار عمومی نهاده شده؛منتج به گزارشات خنثی و یا کم اثر او می گردد که این ناشی از ضعف شناخت از توان رسانه است.

امروزه روشنفکران در هر جامعه ای رسانه را یک ابزار قدرت می دانند و با این نگرش وارد عرصه خبر و خبرنگاری می شوند.بنابراین یک خبرنگار در وهله اول باید رسانه را بخوبی بشناسد،بعد برای آن کار کند.یک خبرنگار خوب و موفق باید خبرگزاریهای مختلف دنیا بخصوص غول های خبری جهان را بشناسد،زیرا این شناخت به نگاه و فکر او وسعت می دهد.

صحت،دقت و سرعت سه رکن اساسی در کار خبری است

خبرنگار باید هوشیار باشد و صاحب فکر و اندیشه باشد،دشمن را بشناسد و در برابر دشمن مانند یک دیده بان هوشیار و آگاه عمل کند. او نباید در هیچ حزب،گروه و یا جریان سیاسی عضو باشد،زیرا شان و منزلت او بالاتر از عضویت در احزاب و جریانهای سیاسی است.او باید منافع مردم را در راس قرار دهد و آن را به منافع شخصی ارجحیت دهد و در این ارتباط مصالحه نکند.باید امین و امانتدار باشد.مورد اعتماد مردم باشد.

باید اهل مطالعه و تحقیق باشد.ماهیت و هویت کار خبری،خبرنگار را از سطح به عمق می کشاند.خبرنگار نباید قضاوت عجولانه و شتابزده در برابر پدیده های مختلف داشته باشد و قضاوت را به اذهان منصف و مردم واگذار کند.

مصائب خبرنگار

بی توجهی به خبرنگاران لطمه غیر قابل جبران به مردم می زند.الزاما این گونه نیست که خبرنگار به نفع ما کار کند(قابل توجه سیاسیون و دولتمردان)خبرنگار همین که رسالت خود را که شفاف سازی اطلاعات است به درستی انجام دهد،قابل تقدیر است.

این درست است که خبرنگار باید وفادار به نظام جمهوری اسلامی باشد،اما نباید به صرف احساس اینکه خبرنگار باما همسو نیست،با او برخورد کنیم،این رفتار ظلم به جامعه خبری است.خدمتی که خبرنگاران با شفاف سازی مشکلات می توند انجام دهند،بالاترین ارزش را دارد.

آن قدر که خبرنگار در اطلاع رسانی می تواند موثر و مفید باشد،روابط عمومی سازمان ها نمی تواند کما اینکه هزینه های بسیار زیادی برای روابط عمومی ها پرداخته می شود و خبرنگاری با بی توجهی تمام در دل روابط عمومی قرار داده شده است.جه می شد اگر درصدی از این بودجه ها صرف اطلاع رسانی و خبرنگاران میشد.

خبرنگار مانند هر شخص دیگری در این جامعه حق زندگی کردن دارد و نیازمند رشد علمی،اقتصادی و اجتماعی است که باید به آن توجه شود. سالهاست که بحث بیمه خبرنگاران مطرح می شود اما هنوز که هنوز است این موضوع لاینحل و بلاتکلیف باقی مانده است.

متاسفانه هنوز در کشور ما به خبرنگاری بعنوان یک حرفه و شغل نگاه نمی شود در صورتی که یکی از مشاغل سخت بحساب می آید. از حقوق و مزایای پایین این شغل پر مخاطره چه بگویم که نگفتنم بهتر است،گفتنش که دردی را دوا نمی کند چون در این رابطه زیاد صحبت شده و اگر قرار بود انقلابی در این مورد رخ دهد تا کنون به وقوع می پیوست.

بحث مهم مسکن خبرنگاران نیز از جمله مواردی است که پس از گذشت قریب به ۶ سال هنوز در هاله ای از ابهام مانده است.از واگذاری و اختصاص زمین برای این منظور چند سالی می گذرد اما متاسفانه هنوز اتفاق میمونی در این ارتباط که موجب خوشنودی خبرنگاران شود،رخ نداده است.سالها گذشت اما حکایت همچنان باقی است.

◄ امین مسلم زاده
Amin_moslemzadeh۲۰۰۹@yahoo.com

خبرنگار ابزار سلامت جامعه

۱۷ مرداد روز خبرنگار است ، روز شهادت مظلومانه شهید «صارمی» خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی است که ناجوانمردانه توسط نیروهای طالبان به شهادت رسید .

به مناسبت این روز مراسم مختلفی برگزار می شود در این یکی دو روزه هم طبق سنت مرسوم که وقتی موعد یک روز خاص فرا می رسد بازار داغ تعارف و تعریف و تشویق و هدیه دادن و هدیه گرفتن و ویژه برنامه های رادیو وتلویزیونی و سخنرانی ها و همایش ها داغ و داغ تر می شود و پس از آن ، روز از نو و روزی از نو ... همه درباره خبرنگار واهمیت کار او صحبت می کنند .

◄ عبدالحسین اسدپور

اما آیا اوضاع خبرنگاران در جامعه روبراه است آیا اصولا سطح سواد حرفه ای خبرنگاری در ایران با آنچه که باید باشد همخوانی دارد ؟ اگر بخواهیم از تعارف کم کنیم و با واقعیت هم قصه شویم باید بگویم وزن جامعه خبری و خبرنگاری کشور بخصوص استان هرمزگان و اصولا وزن مطبوعات با وزن ایران و انقلاب بزرگ اسلامی آن در یک کفه قرار نمی گیرد برای آنکه دریابیم چرا جامعه خبری کشور از رشد و بالندگی کافی برخوردار نشده است باید به آسیب شناسی علت توسعه نیافتگی مطبوعات نگاهی بیندازیم و این نکته را بیان داشت آیا همه این است که در این میان جامعه مطبوعاتی هم مقصر است اما بیش از آن متولیان فرهنگی و سیاسی مقصرند که خواسته و یا ناخواسته موانعی بر سر راه رشد شهامت وجسارت روزنامه نگاران ایجاد کرده اند؛یا اینکه رد صلاحیت می شوند و با خبرنگاری که برادر شهید و خودش شهید زنده می باشد اینگونه برخورد می شود ؟!

براستی چرا به اعتقاد نگارنده این نگاه باید عوض شود که حتی از خطوط قرمز هم عبور کنندو انعکاس اخبار مربوطه و بیان هر انتقادی از عملکرد مدیران در عرصه کنجکاوی و اطلاع رسانی رسانه ای باید ایجاد شود که متاسفانه اینگونه نیست. همین نگاه غیر منصفانه که پر از شک و تردید است هزینه ورود مطبوعات به حوزه های نظری و سیاسی را بالا می برد .

یکی از دیگر از مشکلات ، پاسخگو نبودن مسئولین است شما اگر بخواهید اطلاعاتی از یک مرکز به دست آورید مثلا بخواهید بدانید که به چه کسانی وام های میلیاردی داده اند یا در فلان پروژه عمرانی چقدر هزینه شده است و این هزینه آیا منطقی بوده یا خیر ؟!

یا در فلان زندان چه خبر است یا در مراجع قضایی چه تعداد در انتظار رسیدگی به پرونده شان هستند و... برای هر کدام از این موارد نیازمند ده ها هماهنگی و نامه نگاری و صدور مجوز هستند یا مسئولین خبررا به دلخواه خود نوشته و در اختیار خبرنگاران نهاده می شود و یا بهتر باید گفت مسئولین خودشان خبرنگار هستند .

روز خبرنگار، روز حق گویی ، حق جویی و روز پاسداشت قلم است و تجلیل از اصحاب رسانه و جراید به عنوان صاحبان اندیشه فرصتی برای پاسداشت کوشش های صادقانه روزنامه نگاران آزاده که برای دسترسی به تولید، توزیع و انتشار اطلاعات از هیچ تلاشی دریغ نمی کنند اما آیا صرف تقدیر و تجلیل از خدمات عده ای خبرنگار و روزنامه نگار در این روز کافی است؟

بدون اینکه جایگاه رسانه و خبرنگار در این فرصت اندک مورد تقدیر و آسیب شناسی قرار بگیرد و از بایسته های اخلاقی و حرفه ای مطبوعات و خبرگزاریها صحبتی به میان بیاید ؟جایگاهی که گاهی با تطمیع منفعت جویان و اهالی ثروت و زمانی با تزویر مواجه می شود که حقیقتا گذر از این موانع سخت و دشوار است.

ایران بزرگ و عزیز ما هم می تواند خبرنگاران و روزنامه نگارانی برجسته و جهانی داشته باشد که شایسته این کشور بزرگ و این انقلاب عظیم باشد وسخن در این باب بسی بیش از اینهاست و با این امید که همه ما اهمیت کار خبرنگاران متعهد و شجاع و دلسوز را دریابیم و با آنها مهربان تر باشیم و به چشم غریبه نگاهشان نکنیم و بدانیم درد آنها که آشنای ما هستند و آشنایی می کنند اما غریبه پنداشته می شوند دردتاب سوزی است.

به امید روزی که در میان اصحاب قدرت ترویج شود که مطبوعات آزاد وخبرنگاران شجاع وجسور وکاربلدو(البته معتقد وباشرف وایمان)بهترین ابزار سلامت و صحت روند حکومت و دولت و ابزار رشد و شکوفایی کشور می باشند.

یک روز هم برای خبرنگاران

امروز حالمان خوب است ...

اگر چه موقعیت حساس خبرنگاران را با القاب بلند آوازه ای همچون «کاشفان حقیقت» یا «روشنگران جامعه» آمیخته کرده اندولی آنچه خبرنگاران را در زمره کارهای سخت وحساس قرار داده است بر کسی پوشیده نیست. صرف قراردادن خبرنگاری در ردیف مشاغل سخت و زیان‌آور کافی نیست؛ زیرا با چنین توصیف هایی نمی توان استرس و دلشوری ها،اضطراب های یک روز کاری خبرنگار را به راحتی درنظر گرفت نه اینکه که خدای ناکرده سایر مشاغل را کم اهمیت و بی درد سر بدانم بلکه این فقط یک شغل نیست که با تمام استرس و اضطراب ها به آن می پردازیم بلکه نگاهی همراه با عشق و شور به این شغل شریف است که مار را هر روز جسورتر می سازد.

دوران سخت کاری اگر چه فقط روح و جسمی فرسوده بر جای می گذارد ولی به خاطر اینکه خبرنگاری، زبان گویای مردم جامعه در زمینه‌های آموزشی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی است و برخی مسایل ناگفته جامعه، چه بسا بدون وجود خبرنگاران، هرگز امکان بازتاب نمی یابد. بسیاری از مردم، شغل خود را ملال‌آور و ناهمخوان با روحیه خویش می‌دانند و از آن لذت نمی‌برند ولی این خبرنگار است که با تمام وجود تشنگی دانستن مردم را با اطلاعات و خبرهای ناب سیرآب می کند و این شاید در دوران انفجار اطلاعات در دنیای تکنولوژی بسیار حائز اهمیت است.

مرارت های شیرین خبرنگاری

فارغ التحصیلانی که به تازگی پا به عرصه خبر و خبرنگاری گذاشته اند از استرس آزاردهنده‌ای که در سرشت این شغل هست، ناخوشنودند. آنان گله دارند که جذابیت خبرنگار بودن به رنج و مرارت روحی، که همزاد آن است، نمی‌ارزد. اگرچه استرس و هیجان جز لاینفک خبرنگار است ولی باز می توان اشاره ای داشت که کار خبرنگار پر از خطر، دلهره و رخدادهای پیش‌بینی ناپذیر است.

خبرنگار بدون اراده خود در قلب حادثه-جایی که رویدادی در حال تبدیل به خبر است، حضور می‌یابد؛از این‌رو به دور نیست اگر گسترش دامنه رویداد، گریبان او را نیز بگیرد. اگر خبرنگار فقط یک نگاه هیجانی موقت داشته باشد در کمترین زمان کم می آورد و زودازفشارهای روحی و استرس شانه خالی می کند و راه دیگری را برای رسیدن به مقصد شغل دیگری را انتخاب می کنند .

این مرارت های این شغل است که راه را هر روز هموارتر می سازد و در مسیر پر فراز و نشیب گامهایش را محکم تر بر می دارد پس این مرارتها نیز شیرین می شود.

دنیای پر هیاهو اخبار و اطلاعات

دیر زمانی نیست که انقلابی عظیم در ارائه اخبار و اطلاعات در دنیا اتفاق افتاده است و زمان در درج اخبار در صدر وظیفه کاری قرار گرفته است و به همین دلیل کار کمی سخت تر می شود و نیاز به روز شدن خبرنگار بیش از پیش احساس می شود.

اندیشه و داده‌های خبرنگار، چه در زمینه دانش عمومی و چه در زمینه تخصص وی (روزنامه نگاری) باید به روز باشد.

در گذشته، اخبار و گزارش‌ها با صفحات کاغذی انجام می‌شد. با پیشرفت تکنولوژی، روزنامه‌نگاری

> فارغ التحصیلانی که به تازگی پا به عرصه خبر و خبرنگاری گذاشته اند از استرس آزاردهنده‌ای که در سرشت این شغل هست، ناخوشنودند. آنان گله دارند که جذابیت خبرنگار بودن به رنج و مرارت روحی، که همزاد آن است، نمی‌ارزد

نو به وجود آمد و اخبار و گزارش‌ها به سرعت به سراسر جهان مخابره می‌شود.

استرس را با جان خریدیم

اگر خبرنگار، گزارشگر یا روزنامه‌نگاررا فردی بدانیم که در تهیه اخبار و گزارش با یک روزنامه، مجله یا رسانه نقش محوری داشته باشد و به عنوان حلقه اتصال رسانه با قشر بزرگ مردم و جامعه است هر بار بنا به اقتضای زمان و مکان برای رسیدن به فضای تهیه اخبار و گزارش هر ممکن است در یک گوشه از کشور و در دور دست باشد، که کار را سخت‌تر می‌کند. استرس در حرفه خبرنگاری نه برای اینکه ما را به رسیدن به جایگاه بزرگی برساند بلکه همان آمیختگی با عشق و علاقه به این شغل است برخی که به شغل خبرنگاری عشق می‌ورزند، کار خویش را از همین دریچه می‌نگرند.

آنان با درآمدی اندک، بر سر عشق خود از وجود خویش مایه می‌گذارند. برخی از کارشناسان اجتماعی، خبرنگاری را توان‌فرسا می‌دانند.

و می‌گویند: برای همین، کار خبرنگاری در ردیف مشاغل سخت، قرار گرفته است. استرس، قاتل خاموش انسان‌ها ، در حرفه خبرنگاری، دوچندان است.

دیدن یک نیمه لیوان از بیرون به شغل خبرنگاری، با قرار داشتن در درون این حرفه و نگریستن از نزدیک به آن، آدم‌ها را به دو برآیند کاملا متفاوت، رهنمون می‌کند. کار و حرفه خبرنگاری با همه جذابیت‌های ظاهری، با تنش و چالش بسیار همراه است و دغدغه همیشگی به روز بودن و استرس برآمده از آن، همزاد این شغل است.

زمان و ساعت برایمان نامفهوم است

بسیاری از شغل ها ساعت و زمان ومکان خاصی دارد ولی به جرات می توان گفت : ساعت برای کار خبرنگاری بی معناست . خبرنگار نخستین فرد است که در انجام وظیفه خود (خبررسانی)، آسیب می‌بیند .شاید بارها اتفاق افتاده که نه شب و نه در روز تعطیل خبرنگار فراخوانده شده است تا حقایقی از دنیای امروز را به گوش مردم برساند. سختی این شغل زمانی به کام خبرنگارشیرین می شود که احساس خوشایندی از تمام این بی وقتی ها در رساندن به موقع اخبار به دل جامعه است.

و امروز حالمان خوب است ...

با تفاسیر اندک از این حرفه و شغل می توان گفت : انتظارات گوناگون با توجه به تنگنای زمان و نگرانی از دست‌دادن آن ، فشار زیادی روی خبرنگار وارد می‌کند واما امروز ، روزی است برای ما روزی است که بگوییم از احوال پرسیدنها هنوز حالمان خوب است و با توان و تلاش بر آن آنیم تا بتوانیم رسالتی که به دوش می کشیم به سرانجام مقصود برسانیم .

هنوز حالمان خوب است تا فکر نکنند که از اعتبار و اعتماد این شغل بخواهند عرض اندام کنند و برای خود نام و نشانی به پا دارند ...

هنوز حالمان خوب است که می خواهیم بگوییم ما را به خیر شما ها امیدی نیست لطفا شر مرسانید...

هنوز حالمان خوب است که ما را دست مایه سیاستهای خود نکنند واز این شغل شریف برای رسیدن به مقاصد خود بهره بگیرند....

هنوز حالمان خوب است و چشم باز کنند و باید بدانند کسی با این حرفه آمده اگر چه قادر به پولدارشدن نیست ولی دوستدارآبرو وجایگاه شغل خویش هست...

هنوز حالمان خوب است که بگوییم امروز روز ماست و فقط و فقط روز ماست وآن کسی نیست جز خبرنگار...

◄ علیرضا بهاری

دریا؛ از تولد تا تکثر

◄ علی نظری

آغاز دهه هشتاد ؛ دهه تکثر رسانه های جمعی استان هرمزگان، شاهد ظهور جریده ای بودیم با نامی بامسمی .درست در آذرماه هشتاد، پس از دو نشریه استان،شاهد شکل گیری سومین بستر اطلاع رسانی استان بودیم که با نام «دریا» اعلام موجودیت کرد ودر اولین شماره خود اظهارداشت:ماآمدیم . آمدنی که سرآغاز تحول در توسعه کمی و کیفی نشریات استان بود. تحولی که با تلاش وهمت دوستان ودلسوزان دیگری در عرصه فرهنگی استان توامان شد و نام های گوناگونی را بر پیشخوان روزنامه فروشی های به نام رسانه های محلی هرمزگان،قرارداد.اماسرگذشت‌دریا.برای‌بازخوانی آنچه بر این نشریه از آغاز گذشت از چاشنی احساس و تعلق خاطر دور شده و به صراحت سخن می گوییم.

بر پایه همین صراحت، از نقد این واقعه فرهنگی آغاز خواهیم کرد و خواهیم گفت؛ دریا در هیبت آغازین خود شکل و فرم خاصی نداشت که از دیگر رسانه ها همزاد خود تمییز داده شود. همان آرایش ابتدایی در صفحه آرایی و همان ترکیب ساده و بی روح، با محتوایی مثل سایرهمنوعان خود بدون کمترین نوآوری و خلاقیت.اما در کنار این نقیصه، آنچه بارقه امید بود برای تحول در عرصه اطلاع رسانی ،رویکرد نوگرایی بود درزمینه انتشار اخبار و گزارشات متفاوت.

هرچند که این رویکرد نیز چندان پخته و پویا نبود اما حرکتی بود قابل تحسین ، چراکه ازدیکته ننوشته نمی توان غلط گرفت . به هر روی این جریده به عنوان رسانه ای تحول خواه ازعرصه شعار به عینیت رسید و نشان داد به این مسیر چشم دوخته است،هر چند که در این عرصه نیز در سالهای نخست نشانی از یک رسانه حرفه ای به چشم نمی خورد، اما راه بر این غایت استوار بود. با ظهور و گسترش فضای رسانه ای استان و متکثر شدن خانواده مطبوعات استان، دریا روند صعودی خود را برای قرار گرفتن در طراز یک نشریه حرفه ای آغاز کرد.

بنای این حرکت نیز افزایش شمارگان نشریه و تولید کیفی در همه بخش ها بود. علی ایحال این حرکت آغاز و دریا از مرحله نوزادی بافراتر نهاد و شمارگان خود را وسعت داد.از یک شماره به دو و سه شماره در هفته.در این مرحله اگر چه رویه نشریه با فراز و نشیب هایی فراوانی همراه بود اما آنچه برای دست اندرکاران آن مهم می نمود ترسیم نقشه راه و دورنمای فعالیت بود که به افقی فراتر از یک نشریه ساده با محتوای مرسوم چشم دوخته بود. انصافا دریا برای رسیدن به این چشم انداز آنچه راکه مبنای کار قرارداد نظم بخشی به ساختار اجرایی، توسعه نیروی انسانی، انتشار منظم و ... بود که علیرغم همه موانع، محدودیت ها و...این مهم در منشور اجرایی نشریه نهادینه شد و به اصطلاح عقب نشینی نکرد.در این راستا دریا در نیمه دهه هشتاد به مرحله ای از بلوغ رسید که شمارگان خود را یک روز درمیان به دست مخاطب رساند وبا همین رویکرد همچنان دل در گرو توسعه داست.

این روند نیز با جدیت ادامه یافت و پس از انتشار روزانه که به یقین می توان گفت نخستین نشریه استان بود که پای در این وسعت نهاد ، دراوایل دهه نود، پس از ۱۰ سال فعالیت مستمر، صاحب عنوان منطقه ای شد و **به عنوان روزنامه جنوب کشور برای انتشار در استانهای ؛ یزد،خوزستان، بوشهر ، کهکیلویه و بویراحمد، فارس ، هرمزگان، کرمان و سیستان و بلوچستان ،مجوز نشر گرفت.** بدون شک این دستاورد برای دریا آغازی است برای حرکتی بزرگ .حرکت برای رسیدن به آنچه غایت دریاییان بود که به آن جامه عمل پوشاند .به هرحال این هدف اکنون محقق شد و با مجوزهیات نظارت بر مطبوعات، دریا از گستره استان هرمزگان فراتررفت و برای انتشار در هشت استان یادشده در قالب روزنامه منطقه جنوب کشور ،عزم خود را جزم نموده است،حرکتی که بدون شک برای این جریده نقطه عطفی خواهد بود برای رسیدن به عرصه ملی .

دریا اکنون به تحول و تحولگرایی در حوزه فعالیت خود به این گستره می اندیشد که قطعا پویایی و بالندگی آن منوط به همتی مضاعف است، همتی فراتر از وضعیت موجود و کار موجود.

انتشار اولین روزنامه استان در استانهای جنوبی کشور قطعا رسالت دست اندرکاران این نشریه برای ارتقاء تولید کمی و کیفی را سنگین ترنموده چراکه وضعیت موجود با مولفه های یک رسانه منطقه ای همخوانی ندارد و باید دریا برای قرار گرفتن در هیبت روزنامه منطقه ای جنوب کشور، نیازمند تحول است. تحولی بر پایه ارتقاء کمی و کیفی نشریه در همه بخش ها؛ از تولید و محتوا گرفته تا شکل و شمایل نشریه.

خلاصه آنکه دریا در این مسیر پر فراز و نشیب باید گامهای خود را محکمتر برداشته تا بتواند نام پرافتخاری باشد برای استان زادگاه خود. استانی که برغم همه محدودیت ها و محرومیت ها مستعد برنامه های بزرگ فرهنگی اجتماعی است، استانی که شایستگی های خود را در هر فرصتی که برای ابراز توانمندی پیدا کرده قدر شناخته و لیاقت خود را به اثبات رسانده است. باشد که دریا نیز شایستگی خود را برای تحقق این هدف مهم به اثبات برساند.

مخلص کلام اینکه ؛ این مهم محقق نخواهد شد مگر به واسطه تلاش روزافزون متولیان و حمایت و همراهی همه دوستان.